

[Indenrigsministeren.]

nemført, ganske vist vilde føre til en Erhvervsbeskatning af Statstjenestemændene, der vilde blive langt større end den, der er foreslaaet her. Det paagældende Forslag — jeg gaar ud fra, at naar ærede Medlemmer maa diskutere det, maa jeg ogsaa — gik simpelt hen ud paa, at hvis en Statstjenestemand boede i en Kommune, hvor Stedtillægget var mindre end i den Kommune, hvor han oppebar Stedtillæg, skulde han fuldt ud inddrages under Erhvervsbeskatningen. Da Forholdet nu er det, at Stedtillægget som oftest er lavere i de Kommuner, hvor Statstjenestemændene er flyttet hen, end i de Kommuner, hvor de har deres Arbejdssted, vilde det sige, at praktisk talt alle Statstjenestemænd vilde komme ind under fuld Erhvervsbeskatning, medens det Forslag, der her stilles, og som forhaabentlig gennemføres, gaar ud paa, paa Grund af forskellige Forhold, som der paa dette Omraade vil være at tage Hensyn til, at kun Halvdelen af Statstjenestemænds Indtægter i Erhvervs-kommunen regnes med.

Det ærede Medlem Hr. Kjær fremdrog under sin Omtale af Spørgsmaalet om Statstjenestemændenes Erhvervsbeskatning en Udtalelse, som mit Partis tidligere Ordfører i disse Spørgsmaal her i Tinget, Hr. Henningsen, havde fremsat, en Udtalelse, hvori Hr. Henningsen havde sagt, at Begrundelsen maatte være, at vedkommende Kommune havde et Krav paa den paagældende — jeg fik det ikke ordret, men det var omtrent saadan, det ærede Medlem sagde. Men — siger det ærede Medlem Hr. Kjær — dette kan ikke siges at gælde over for Statstjenestemændene. Ja, det kan man ikke give et generelt Svar paa; det kan ikke besvares med Ja eller Nej. Det kan absolut gælde over for en Del Statstjenestemænd. Der kan saaledes være statslige Virksomheder, Virksomheder, hvortil der er knyttet Transportvirksomhed f. Eks., store Virksomheder, som, i Kraft af den Arbejdskraft, der i øvrigt knyttes til saadanne Virksomheder, fører med sig, at den paagældende Kommune paa Grund af denne Statsvirksomhed faar forøgede Udgifter og derfor ikke kan være tjent med, at f. Eks. de bedst stillede Tjenestemænd flytter ud i Kommunen ved Siden af, saadan at man har Udgifterne, men ingen tilsvarende Indkomster. For mange andre Tjenestemænd gælder dette selvfølgelig slet ikke — det erkender jeg; for mange Tjenestemænds Vedkommende kan man sige, at den almindelige principielle Begrundelse vanskeligt kan findes. Men det er umuligt her at lovgive individuelt; man maa se at finde et

vist Opportunitetsstandpunkt, saaledes at man kan sige, at som Helhed begaas der ikke nogen Uret. Et saadant tror jeg, man har fundet i Bestemmelsen om, at kun Halvdelen af Statstjenestemænds Erhvervsindkomster skal regnes som Erhvervsindkomst.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard mente dernæst, at den foreslaaede Erhvervsbeskatning var kulturfjendsk, fordi den vilde modvirke den i øvrigt meget ønskelige Udflytning. Jeg vil tro, at de Personer, som det ærede Medlem først og fremmest har Omsorg for, og som unægtelig vil komme til at betale højere Skatter, dem med de meget store Erhvervsindkomster — jeg tror, de flytter ud i sunde Omgivelser, enten man har den ene eller den anden Skat. Men hvad de andre angaar, saa maa det ærede Medlems Betragtninger her rigtignok i høj Grad kunne anvendes ogsaa over for den gældende Erhvervsbeskatning. Hvorfor skal det være saadan, at de smaa næringsdrivende, som den nugældende Erhvervs-skat rammer saa haardt, skal hindres i Udflytning, hvad man jo maa gaa ud fra er Tilfældet, hvis det ærede Medlem har Ret? Man vil nemlig overhovedet ikke kunne tænke sig en saadan Brandskatning gennem de foreslaaede Erhvervs-skatte-regler som den, der i Øjeblikket finder Sted for de paagældendes Vedkommende. Jeg kan ikke se nogen som helst Begrundelse for, at Haandværkeren skal brandskattes til Erhvervs-kommunen, dersom han flytter ud — og derigennem hindres i det, som det ærede Medlem kalder en sundhedsmæssig, god Udflytning —, medens der skal gælde helt andre Regler for Tjenestemænd, Funktionærer o. s. v.

Den ærede Ordfører for Det konservative Parti sagde dernæst i Gaar — og har ogsaa skrevet det i Betænkningen —, at de nye Bestemmelser, der nu ved Ændringsforslagene foreslaas indført i Lovforslaget, begunstiger København og skader Opholdskommunerne. Maa jeg ikke bede det ærede Medlem om at fremhæve, hvilke Bestemmelser det er, der begunstiger København.

Der er to Punkter, hvor København bliver berørt ved disse Ændringsforslag. Det ene er det, at Lovforslagets oprindelige Grænse for Erhvervsbeskatningen var 3 000 Kr., men Grænsen sættes nu op til 4 000 Kr., og det er selvfølgelig i Københavns Distavør. Dernæst vil man se i Lovforslagets § 36, at der er en Bestemmelse vedrørende Selskabs-skatten, som siger, at den Kommune, hvor et Selskab har sit Hovedsæde, eller hvor Hovedkontoret er, forlods skal have 10 pCt. af Selskabsskatten, forinden Fordelingen